

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Diplomatvm Belgicorvm Libri Dvo

Le Mire, Aubert

Brvxellis, 1627

20. Stephanus Papa foundationem Abbatiae Broniensis, in Comitatu Namurcensi, an. 942. confirmat; Romae existente & coram petente S. Gerardo, Abbate ac fundatore Broniensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10903

runt. Quod opidum hodie Traiectum ad Mosam, neutro genere, sed barbarè, nuncupatur, vulgò *Maastricht*: Ammiano Marcellino Optricesium, quasi dicas *Oppertricht*. Hinc nonnulli Traiectum superius nominant, ad distinctionem Traiecti seu potius Traiectus inferioris, ad Rhenum in Batauis siti, & vulgò *Vltraiectum*, *Vtrech*, nuncupati.

CAPVT XX.

Stephanus Papa foundationem Abbatis Broniensis, in Comitatu Namurcensi, an. 942. confirmat, Romæ existente, & coram petente S. Gerardo Abbate ac fundatore Broniensis.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, & S. Mariæ semper virginis. STEPHANVS, Sedis Apostolicæ summus Episcopus, seruus seruorum Dei, fratribus ac filijs nostris per vniuersum orbem terrarum in fide Catholica degentibus.

Notum cupimus esse omnibus tam præsentibus quàm futuris, qualiter filius ac frater noster diuina annuente clementia, Gerardus Abbas nobis innotuit de monasterio Broniensis, quod in melius reformauit & restaurauit, in honore S. Dei genitricis semper virginis Mariæ, sanctorumque Apostolorum Petri & Pauli, & S. Ioannis Baptistæ.

Post verò multorum Sanctorum pignora, congregauit ibi corpus etiam S. *Eugenij* martyris, Archiepiscopi Toletanæ sedis, discipuli & ordinati S. *Dionysij* Archiepiscopi, & cum magna reuerentia & honore inibi attulit: hereditatem quoque propriam tam in agris quàm mancipijs, & in omnibus iure hereditario adiacentibus deuotè ac voluntariè ad præfatum dedit monasterium.

Postquam autem nobis hoc indicauit, prouolutus pedibus nostris petijt, quatenus auctoritate Apostolorum Petri & Pauli malediceretur omnis, qui de eodem monasterio aliquid conaretur, tam de reliquijs Sanctorum, quàm de vestimentis & libris, & de territorijs auferre, atque de mancipijs vel de alijs quibuslibet rebus, quas nunc habet sibi datas, vel ultra possit Dei misericordis obtinere.

Hoc

Hoc quoque magnopere expetit, vt eodem confringatur anathemate quicumque privilegium, quod de eodem loco & monasterio iam regia magnificentia & imperialis sanxerat auctoritas, aliquatenus præsumeret infringere:

Scilicet vt nullus Episcopus, nullus Comes, nullus Aduocatus, nullus Iudex publicus, nec quilibet ex iudiciaria potestate, in ecclesias aut loca, vel agros, seu reliquas possessiones memorati monasterij præsumat ingredi, aut ad causas audiendas, aut precaturas faciendas, aut freda vel tributa, aut obsonia quælibet exigenda, vel mansiones, aut situas, vel paradas faciendas, aut fideiussores tollendos, aut homines eiusdem monasterij, tam ingenuos quàm seruos, super terram ipsius commanentes, iniuste distringendos, nec ad vllas redhibitiones aut illicitas occasiones requirendas, nostris & futuris temporibus.

Sed liceat memorato Dei seruo Gerardo, suisque successoribus res prædicti monasterij, cum monachis suis, sub immunitatis nostræ defensione, quieto ordine possidere & ordinare, absque cuiuslibet arbitri communionem, nisi ipso Abbate & suis monachis id rationabiliter fieri petentibus.

Hoc quoque firmari expetit nihilominus, vt eadem damnetur maledictione, quicumque locum ipsum & loci incolas, infra suos terminos hostili incendio, vel cæde, aut aliqua iniusta oppressione præsumpserit aliquatenus depopulari, vel infringere.

Adstantibus igitur Episcopis & confratribus huius sanctæ Romanæ Sedis, & consentientibus, petitionem famuli Dei Gerardi Apostolica auctoritate firmari decreuimus.

Igitur auctoritate Patris & Filij & Spiritus Sancti, & S. Mariæ semper virginis, Dei genitricis, & omnium cælestium Virtutum, & S. Ioannis Baptistæ, & sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, S. Eugenij martyris, eiusdem loci patroni & prouisoris, & Sanctorum, quorum reliquiæ inibi sunt, simulque omnium Sanctorum, quorum nomina scripta sunt in libro vitæ, excommunicamus, anathematizamus, damnamus omnes, qui horum quidpiam, quæ de immunitate & libertate Broniensis ecclesiæ & loci prælibata sunt, irritum fecerint vel infregerint, nisi resipuerint, & pœnituerint, & ab Abbate & fratribus eius veniam promeruerint, & de cetero emendauerint.

At verò qui obseruator extiterit huius nostræ præceptionis, & regie sanctionis, gratiam & misericordiam, vitamque æternam à misericordissimo Domino Deo nostro consequi mereatur.

Ego CASTORIUS Notarius regionarius & Scriniarius sanctæ Romanæ Ecclesiæ, corroborante Apostolica auctoritate, & sancto Papa Stephano suggerente, recognoui.

Signum Domini STEPHANI Papæ gloriosi.

Data V. Kalendas Maij, anno ab Incarnatione Domini

Actum Romæ feliciter, amen.

Ego Leo sanctæ Romanæ Ecclesiæ Archipresbyter, rogante domino nostro Stephano, subscripsi, amen.

Ego Dairinus Episcopus, iubente eodem Episcopo, subscripsi, amen.

Ego Valentianus Episcopus subscripsi, amen.

Ego Agapitus Episcopus ipso iubente subscripsi, amen.

Ego Emerentianus Episcopus subscripsi, amen.

Ego Simphorianus Episcopus subscripsi, amen.

Ego Liberius Episcopus subscripsi, amen.

Ego Laurentius Episcopus subscripsi, amen.

Ego Florentius Episcopus subscripsi, amen.

Ego Gregorius Episcopus subscripsi, amen.

Ego Gaudentius Episcopus subscripsi, amen.

Ego Clementianus subscripsi, amen.

Ego Vrbanus Episcopus, iussu domini Stephani Papæ, subscripsi, amen.

Hilduinus Mediolanensiu Archiepiscopus subscripsi, amen.

Wido Placentinensis Episcopus subscripsi, amen.

Petrus Cumenis Episcopus subscripsi.

Ainardus Basulæ Episcopus subscripsi, amen.

Richuinus Stratburgis Episcopus subscripsi, amen.

Rotherus Treuiris Archiepiscopus subscripsi, amen.

Benedictus Metensis Episcopus subscripsi, amen.

Richarius Leodicensis Episcopus subscripsi, amen.

Stephanus Cameracensis Episcopus subscripsi, amen.

NOTATIONES.

BRONIVM) hodie S. Gerardi Abbatia, Benedictinorum, annexa
Episcopatu Namurcensi.

Stephanus Papa an. 939. creatus, obiit an. 943.

ROTHERRVS) f. Rotbertus A. Treuerensis.

CAPVT XXI.

*Conrado Lotharingæ Duce postulante, Otho I. Imp. an. 944.
dat Faraberto Leodicensi Episcopo monasterium Eiche,
quod nunc est Canoniorum collegium, in ditio-
nis Leodicensis opido Maseica.*

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. OTTO, diuina prouidentia Rex.

Si locis diuino cultui mancipatis aliquid impendimus, augmenti æternæ remunerationis cumulum speramus inde nos adepturos.

Quocirca nouerit omnium fidelium nostrorum cautela, tam præsentium quàm succedentium, qualiter ob amorem omnipotentis Dei, interpellante nostram liberalitatem Duce CONRADO, tradidimus ad Leodicensem Sedem, in honore semper virginis Mariæ dedicatam, quoddam monasterium, EICHE vocatum, super fluuium Votra constructum, situm in pago *Hufce*, in Comitatu Rodulphi, quatenus præfatæ ecclesiæ, cui modò præest FARABERTVS Episcopus: sui quæque successores eandem inde teneant potestatem, quam in reliquis habent rebus ad suam Sedem pertinentibus, cum omnibus ad prænotatum cœnobium iuste spectantibus terris, mancipijs, cunctisque, quæ dici vel nominari possunt.

Et ut hæc auctoritas nostra, præceptum quæque traditionis inuiolatum deinceps permaneat, iussimus hoc conscribi, sigilli quæque nostri impressione munitum firmari.

Signum domini OTTONIS Serenissimi Regis.

Eimo Notarius, ad vicem Brunonis Archicancellarij, recognoui.

M m 3

Actum